

İzmir Dayanışma Akademisi

Gerek imzacı akademisyenlere yapılan bin bir türlü baskı ve cezalandırma biçimleri gerekse diğer muhalif/eleştirel akademisyenlerin karşılaştıkları, hükümetin doğrudan mesajını açık etmektedir: üniversiteler topluma ilişkin eleştirel fikirlerin dile getirildiği tartışıldığı yerler değildir ve hatta genel olarak herhangi bir eleştirel/muhalif fikirle ilişkilene yerleri değildir (Öktem ve Akkoyunlu 2016: 473). Elbette, bu mesaj yüksek öğrenim öncesi eğitim basamaklarında da görülen İslamlaşma/millileşme ile de ilişkili ve uyumludur.

Hükümetin genel olarak eğitime müdahaleleri ve özelde “Bu suça ortak olmayacağız!” bildirisinin imzacısı akademisyenlere yönelik tutumunun sebepleri ve bildiri sonrası ortaya çıkan “infial”e ilişkin, hepimiz sürecin parçası olduğumuz ve diğer arkadaşlar değindiği için, detaya girmeyeceğim.

Önce kısaca İDA'nın nasıl ortaya çıktığını ve bir yıllık süreçte gerçekleştirdiğimiz etkinlikleri anlatacağım ve sonra “dayanışma” ve “alternatif”olma iddiamız üzerine yoğunlaşmaya çalışacağım.

Neler Yaptık?

İzmir Dayanışma Akademisi (İDA) barış, hakikat ve adaletten yana tavır aldığı için siyasal iktidarın her türlü baskısına maruz kalan akademisyenlerin dayanışma ve ortak çalışma platformu olarak kuruldu.

Amaçlarımız:

- ❖ Akademik özgürlüğe ve üniversiteyi üniversite yapan evrensel değerlere sahip çıkmak,
- ❖ Bilimsel araştırmayı toplumsal yaşamla buluşturarak kamusal alana taşımak
- ❖ Haksız bir şekilde üniversitelerinden ihraç edilen veya okulları kapatılarak işsiz bırakılan akademisyenlerle dayanışmak, onlara birikimlerini paylaşabilecekleri bir ortam oluşturmak.

Bu platform içinde Kasım 2017'den beri düzenli olarak yürütülen etkinlikler aşağıda listelenmiştir:

IDA Buluşmaları, her ayın ilk Cuma günü gerçekleştirilmektedir. Kasım 2017 tarihinden bu yana, 8 buluşma düzenlendi. Buluşmalarda 18 akademisyen ders verdi.

- Ayrıca IDA buluşmaları kapsamında ihraç edilen EĞİTİM-Sen üyesi öğretmenler ve Ege Üniversitesinden uzaklaştırılan öğrencilere de programda birer kez yer verilmiştir.
- İzmir Göç Okulu, Nisan-Haziran 2017 tarihleri arasında 20 kayıtlı öğrencinin katılımıyla düzenlendi. İki aylık süreçte her pazartesi ve Perşembe günleri toplamda üçer saatlik 15 ders düzenlendi. 14 ihraç edilmiş akademisyen Göç okulu kapsamında ders verdi. Program ek dosyada yer almaktadır.
- Yıl boyu her Çarşamba yapılan düzenli İDA organizasyon toplantıları
- Düzenli etkinliklerin yanı sıra, 3 Haziran 2017 tarihinde İDA'nın kendi bünyesinde gerçekleştirilen etkinlikleri değerlendirmek ve diğer Dayanışma Akademileri ile ortaklığı sağlama yollarını tartışmak üzere bir Çalıştay düzenlenmiştir.

IDA bileşenlerinin katıldığı/düzenlediği diğer etkinlikler ise aşağıda listelenmiştir:

- ✓ 9 Ocak ve 12 Ocak 2017 Ege Üniversitesinden ihraç edilenlerle dayanışma için yapılan basın açıklamalarına katılım
- ✓ 18-19 Ocak 2017, Barış İmzacılarına destek vermek için kendilerini ihbar edenlerin yargılandığı Söke Davasına katılım
- ✓ 22 Mart 2017, Barış İmzacılarına destek vermek için kendilerini ihbar edenlerin yargılandığı Söke Davasına katılım
- ✓ 3 Temmuz 2017, Dokuz Eylül Üniversitesinden açığa alınan imzacı akademisyenlere destek için Rektörlüğe Siyah Çelenk Koyma Eylemi
- ✓ 6 Temmuz 2027, İhraç edildikten sonra İzmir'e taşınan Barış akademisyenleri ile buluşma

Dayanışma akademilerinin “dayanışma” iddiası neyi ifade ediyor?

İzmir deneyiminde bizler dayanışma akademisini, İzmir'den ihraçlar gerçekleşmeden önce, ihraç edilen akademisyenleri davet etmek, kürsü sağlamak amacıyla oluşturduk. Birlikte olduğumuzu ve akademisyenliğinsınırlarının kadro ile çizilemeyeceğini

anlatmak amacıyla oluşturmuştuk. Daha sonra 6 Ocakta bir dayanışma akademisi toplantısı sonrasında İzmir'den ilk ihraçlar gerçekteşti ve bizler de ihraç edildik.

Dayanışma, bir eylemdir. Ancak bu eylem duygusal ve psikolojik kaynaklı bir eylem değildir. Dayanışma politik bir müdahaledir. Elbette bu dayanışma eylemi içerisinde komünalreferansların gelişmeyeceği ve/ya duygusal ve psikolojik ilişkilenmeler ortaya çıkmayacağı anlamına gelmez. Ancak, politik motivasyondan ziyade bunların eylemin motivasyonu haline gelmesi sivil ilişkilenmeyi ve müdahaleyi sekteye uğratır.

Politik eylem elbette bir müdahale biçimidir ve imza süreci de tam da bir müdahale biçimiydi; kamusal bir müdahale idi. Dolayısıyla, bilimin kamusalılığı ve politik müdahale akışı dayanışma akademilerinde de devam etmektedir.

Dayanışmayı kısaca ve kabaca böyle çizdikten sonra alternatif iddiası üzerinde duralım.

İlk yılımızda çoğunlukla, baskı koşullarında, dayanışma üzerinde durduk. Ancak yine de "Alternatif" akademi İDA içinde de zaman zaman tartışıldı. "Alternatif" olmak üniversite duvarları ve bürokrasisi dışına atılmış hocaların, "sizinle sınırlı değiliz" demesi midir sadece? Alternatifin aynı zamanda politik ve metodolojik olarak da farklılaşmış olması gerektiğini tartıştık. Örneğin, lecture tipi derslerden ziyade "yaratıcı" ve "eşitlikçi" öğrenme biçimleri ve koşulları oluşturmamız gerektiğini tartıştık. Ancak şimdiye kadar bu yönde somut bir adım atabildiğimizi söyleyemeyiz. Gerek periyodik İDA buluşmaları gerekse Göç Okulunda lecture tipi dersler yaptık ve sonrasında soru-cevap ile dinleyicilerle iletişim kurmaya çalıştık. Dolayısıyla, biçim olarak, devlet/vakıf üniversitelerinde uygulanandan(uyguladığımız) farklılaşamadık.

Buradan nereye evrileceğiz?

Akademinin en temel iki işlevi eğitim ve araştırmadır. İlk yılımızda yukarıda ifade edilen biçimde çalışmalarımız eğitim odaklı oldu. Eğitimi ise çoğunlukla spontane biçimde ve klasik teknikler çerçevesinde gerçekteştirdik. Bunlar üzerinde biraz daha mesai harcamaya gereksinimiz var.

Önümüzdeki dönemde araştırma işlevinin nasıl geliştirilebileceğine yönelik tartışmalara gereksinim var.

Öte yandan "eğitim" başlığını akademisyenlerden dışarı doğru düşünüyoruz. Oysaki akademisyen olarak bizler için, araştırmalarımızı, düşüncelerimizi vs. paylaşmak için,

benzer konularda çalışanlarla bir araya geldiğimiz sempozyum, çalıştay, konferans vb. de hayati. Bu sebeple klasik biçimiyle olmasa da, araştırmalarımızı ve deneyimlerimizi tartışacağımız mahallere ihtiyacımız olacaktır. Bu konuyu da gündemimize alarak adımlar atmamız gerekli. Ayrıca periyodik yayın çıkarma da benzer amaca hizmet edebilir.

Bunlara ek olarak üzerinde düşünmemizin faydalı olacağı bazı sorular da var:

İlk olarak, hayatımızı idame ettirmek için giriştiğimiz/girişeceğimiz işler içerisinde dayanışma akademilerini nasıl hayatta tutacağız?

İkincisi ise, daha önceki ADA toplantılarında da dile getirildiği üzer, diğer meslek gruplarından ihraç edilenler ve ihraçlara destek veren kurumlarla (örneğin ÇHD) iletişim ve işbirliğini nasıl kurgulayacağız?

Bu sorulara vereceğimiz yanıtların, aynı zamanda dayanışma akademilerinin biçimini ve geleceğini de belirleyeceğini düşünüyoruz.